

Parohia Mărtișor

Foaie de duminică

Anul VI nr. 9 (267)

26 Februarie 2017

Duminica izgonirii lui Adam
din Rai

(Lăsatul secului pentru
Postul Sfințelor Paști)

2017 - Anul omagial al sfințelor icoane și al iconarilor

"Că de veți ierta oamenilor greșalele lor, ierta-va și vouă Tatăl vostru Cel ceresc; Iar de nu veți ierta oamenilor greșalele lor, nici Tatăl vostru nu vă va ierta greșalele voastre. Când postiți, nu fiți triști ca fățarnicii; că ei își smolesc fețele, ca să se arate oamenilor că postesc. Adevărat grăiesc vouă, și-au luat plata lor. Tu însă, când postești, unge capul tău și fața ta o spală, Ca să nu te arăți oamenilor că postești, ci Tatălui tău care este în ascuns, și Tatăl tău, Care vede în ascuns, îți va răsplăti ție. Nu vă adunați comori pe pământ, unde molia și rugina le strică și unde furii le sapă și le fură. Ci adunați-vă comori în cer, unde nici molia, nici rugina nu le strică, unde furii nu le sapă și nu le fură. Căci unde este comoara ta, acolo va fi și inima ta."

(Matei 6, 14-21)

Prin postire, omul își înalță sufletul deasupra temniței pământesti și pătrunde prin întunecimea vieții trupesti către lumina Împărăției lui Dumnezeu, către adevăratul său sălaș.

Postirea îl face pe om puternic, hotărât și curajos, atât înaintea oamenilor, cât și înaintea dracilor. Postirea îl mai face pe om darnic, blând, milostiv și ascultător. Prin postire, Moise a fost învrednicit de primirea Tablelor Legii din mâinile lui Dumnezeu.

Prin postire, Ilie a închis cerurile, așa că nu a mai fost ploaie timp de trei ani de zile; prin postire, el a chemat foc din cer peste jertfelnicul cel idolesc, și prin postire s-a curățit și a putut el să meargă până la Horeb ca să vorbească cu Dumnezeu.

Prin postire, Daniel a fost izbăvit din groapa cu lei și cei Trei Copii, din cuptorul cu foc.

Prin postire, Împăratul David și-a înălțat inima la Dumnezeu și harul lui Dumnezeu a pogorât peste dânsul și el a cântat rugăciunile cele mai dulci și mai minunate pe care le înălțase cineva vreodată lui Dumnezeu, înainte de venirea lui Hristos.

Prin postire, împăratul Iosafat i-a stârpit pe vrăjmașii săi, pe amoniți și pe moabiți (II Cronici 20:23).

Prin postire, iudeii au fost izbăviți de osândirea lui Aman, cel care era al doilea după împărat (Eстера 4:3).

Prin postire, cetatea Ninive a fost izbăvită de la năruirea pe care o proorocise proorocul Iona.

Prin postire, Ioan Botezătorul a ajuns cel mai mare dintre cei născuți din femeie.

Înarmat cu postirea, Sfântul Antonie a biruit toate cetele dracilor și le-a alungat de la el. Ce? Numai Sfântul Antonie? O armată fără de număr de sfinți creștini, atât bărbați, cât și femei, s-au curățit prin postire și au ajuns cei mai mari eroi din istoria omenirii. Întrucât ei au cucerit ceea ce este cel mai greu de biruit – pe ei înșiși. Și biruindu-se pe ei, ei au biruit lumea și pe Satan.

Sfântul Vasile spune: "Postirea întărește mintea."

Sfântul Diodor: "Postitorii adevărați se înfrânează de la mâncare nu pentru că ei socotesc că lucrul aceasta este rău în sine, ci pentru ca, prin înfrânare, să-și păzească părțile zburdalnice ale trupului."

Și fericitul Ieronim: "Dumnezeu, Ziditorul și Domnul universului, nu are nevoie de chiorăitul intestinelor din burtă, dar fără aceasta nu poate exista faptă bună: aliter pudicitia tuta esse non possit."

Așadar, să deschidem bine ochii cât mai este vreme. Să fim ferm hotărâți că biruința cea de pe urmă nu va fi a diavolului și a slujitorilor lui, ci a lui Hristos, Împăratul și Stăpânul nostru. Atunci, să ne grăbim să luăm arma cea biruitoare pe care ne-a dăruit-o El pentru luptă – postul cel drag – arma care se află în mâinile noastre este pentru noi strălucitoare și purtată cu măreție, dar pentru vrăjmașul nostru, ea este înfricoșătoare și aducătoare de moarte.

Să ne înfrânăm de la mâncare și băutură multă, pentru ca inimile noastre să nu cadă (Luca 21:26) și să nu pierim în stricăciune și întunecime.

Să ne păzim de la alegerea comorilor celor pământesti, pentru ca Satan să nu ne despartă de Hristos și să ne dea în gând să ne predăm.

Și când postim, să nu postim ca să fim lăudați de oameni, ci pentru mântuirea sufletelor noastre și slava Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, pe Care Îl măresc îngerii și sfinții din cer și dreptii pe pământ, împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfânt – Treimea cea deoființă și nedespărțită, acum și pururea și-n vecii vecilor. Amin!

Sf. Nicolae Velimirovici - www.cuvantul-ortodox.ro

Doamne și Stăpânul vieții mele, duhul trândăviei, al griji de multe, al iubirii de stăpânire și al grăirii în deșert nu mi-l da mie.

Iar duhul curăției, al gândului smerit, al răbdării și al dragostei, dăruiește-l mie, slugii Tale.

Așa Doamne, Împărate, dăruiește-mi ca să-mi văd greșelile mele și să nu osândesc pe fratele meu, că binecuvântat ești în vecii vecilor.

(Rugăciunea Sf. Efrem Sirul + 379)

Anunț: Începând cu 12 martie 2017, orele 17.00, vor începe Maslurile de obște după cum urmează:

12 martie – Duminica a II-a, parohia Mărtișor, 19 Martie – Duminica a III-a - parohia Sf. Haralambie Bellu (Pr. Gheorghe Dogaru),

26 Martie - Duminica a IV-a-parohia Sf. Parascheva (Pr. Ioan Roșu), 02 aprilie – Duminica a V-a - parohia Înălțarea Domnului (Pr. Florin Voineag).

luptătorul trebuie să oprească cugetele trimise de simțuri. Fiindcă diavolul se folosește tocmai de aceste cugete ca să ne dea război; de aceea în timpul luptelor duhovnicești trebuie să ne oprim de la contemplația naturală și să ne îndeletnicim numai cu rugăciunea și cu nevoițele trupești. **Rugăciunea îndreaptă mintea către Dumnezeu, iar nevoițele trupești îndreaptă pofta și iuțimea spre cele duhovnicești.** Astfel, toate puterile sufletești sunt adunate la un loc și îndreptate într-o singură direcție - spre Dumnezeu, și **omul capătă mare putere împotriva vrăjmașului**, despre care Însuși Mântuitorul spune că nu poate fi biruit decât cu rugăciunea și cu post (Mc. 9, 29). Rânduiala de nevoiță a primei săptămâni se desfășoară exact în vederea acestui război nevăzut.

După o pregătire amănunțită a celor trei săptămâni premergătoare, **postul începe hotărât, ca un adevărat asediu** asupra vrăjmașului, pe amândouă fronturile arătate de Sf. Maxim Mărturisitorul: **rugăciunea și nevoițele trupești.**

Nevoițele trupești: Postul este total, prima masă este miercuri, iar a doua vineri. Slujbele bisericești sunt însoțite de multe metanii și închinăciuni. **Prin post, pofta fiind lipsită de materia care o întreține, este îndreptată pe calea cea firească de a fi dorire aprinsă după Dumnezeu;** iuțimea, care-i avocatul poștei, nemaiavând pentru cine pleda, își regăsește rostul firesc de putere întăritoare a dorului după Dumnezeu. Prin aceasta, ele sunt scoase din simțire și puse sub ascultarea minții, care se face astfel „stăpână peste patimile cele stricătoare de suflet”.

Rezultatul este imediat: **prin strunirea trupului și prin ușurarea lui de mulțimea materiei, poftele se domolesc și mintea se curățește**, „supărările drăcești nu îndrăznesc, iar îngerii stau mai aproape de cei ce se nevoiesc cu postul”.

Rugăciunea: Celălalt front de luptă, hrana și întărirea sufletului, se înmulțește la toate slujbele și, îndeosebi, se adaugă rugăciunea Sf. Efrem: „**Doamne și stăpânul vieții mele...**”, ca o pecete duhovnicească peste rugăciunea obștească din această vreme. Ea lucrează prefacerea omului trupesc în cel duhovnicesc.

Comoara cea bogată a **Psalmilor se citește de două ori acum, în cursul unei săptămâni.** Pentru că: „**Psalmul este alungătorul dracilor, aducător al ajutorului îngeresc, armă pentru teama de noapte, liniște pentru ostenele zilei, faptă îngerească, trăire cerească, mireasmă duhovnicească**” (Sf.Vasile, Comentarii la Psalmi).

La utrenie se adaugă cântarea de biruință a poporului evreu, când a trecut prin Marea Roșie izbăvindându-se de robia Egiptului, precum și cântarea celor trei tineri, care au rămas nearși în cuptorul Babilonului, care ne umplu de nădejde că așa vom scăpa și noi din robia celui viclean și din cuptorul patimilor, având pe **Domnul „ajutor și acoperim spre mântuire”.** **Cântarea Maicii Domnului** ne arată cât sunt de mari darurile pe care le revarsă Domnul peste robii Săi cei smeriți.

Liturghie deplină în aceste zile nu se săvârșește, ci numai Liturghia Darurilor mai înainte sfințite, în zilele de miercuri și vineri, pentru a ne putea împărtăși și întări cu Sfintele lui Hristos Taine, cu „**Pâinea vieții și paharul mântuirii**”. Este plină de taină această Liturghie. După ce ni se atrage atenția că „**Lumina lui Hristos luminează tuturor**”, stăruim „**să se îndrepteze rugăciunea mea, că tămâia înaintea Ta**” apoi se face ieșirea cea mare, când „**puterile cerești nevăzute împreună cu noi slujesc și Însuși Împăratul, în jertfa cea de taină săvârșită, se înconjoară**”. Cei de față, cu multă frică și evlavie, stau cu capetele la pământ când **Hristos trece prin mijlocul Bisericii. Însuși Comandantul**, înconjurat de Puterile cerești, trece să vadă pe ostașii Săi care se luptă, să-i întărească, să-i îmbărbăteze și să-i asigure de biruință, câtă vreme luptă sub comanda Lui.

Seara se face slujba Pavcerniței mari, la care **în primele patru zile se adaugă Canonul cel mare** al Sf. Andrei Criteanul. Pavcernița este ca o încununare a nevăzutului război din acea zi. Bătălia este în toi, iar ostașii sunt plini de putere și nădejde, pentru că Dumnezeu Însuși luptă împreună cu ei. De aceea și strigățul: „**Înțelegeți neamuri și vă plecați, căci cu noi este Dumnezeu; să se audă până la marginile pământului, voi cei puternici plecați-vă, căci veți fi biruiți, căci cu noi este Dumnezeu cel tare și puternic, Domnul păcii, Îngerul sfatului cel mare, Părintele veacului ce va să fie...**” la care se adaugă rugăciunea și angajamentul nostru în față lui Dumnezeu: „**Doamne al puterilor, fii cu noi, căci pe altul afară de Tine, ajutor întru necazuri nu avem; Doamne al puterilor, miluiește-ne pre noi**”.

Canonul de pocăință al Sf. Andrei este mare mai ales prin puterea duhovnicească ce-l străbate. Ca o frescă a pocăinței, aduce de la Adam și până la Înălțarea Domnului, mulțime de pilde de pocăință, și de nevoiță, precum și **pilde ale celor ce au căzut și s-au pocăit ca să ne învețe să ne ferim de poticnire și să alergăm la Dumnezeu cu pocăință, lacrimi și fapte mântuitoare.** Și este cu atâta iscusință întocmit, că poate și pe sufletul cel mai împietrit a-l atrage spre pocăință și îndreptare.

În sâmbăta de la sfârșitul săptămânii se face pomenirea minunii Sf. Mare Mucenic Teodor Tiron, care a izbăvit pe creștinii ce posteau, de la spurcarea cu jertfe idolești, pusă la cale de Iulian Apostatul. Minunea este totodată și un fel de încheiere a săptămânii de nevoiță, arătându-ne că **prin post și rugăciune se zădărnicesc toate uneltirile vrăjmașilor** celor văzuți și nevăzuți pentru că „**cu noi este Dumnezeu și nimeni nu poate sta împotriva noastră**”.

Protosinghel Petroniu Tănase, „Usile pocăinței. Meditații duhovnicești la vremea Triodului”, Ed.Doxologia www.crestinortodox.ro

Programul săptămânii 26 februarie – 5 martie 2017

Duminică	26 februarie	8 - 12	- Sf.Liturghie (Izgonirea lui Adam din Rai) - Pr.Dragoș
Luni	27 februarie	17 - 19	- Canonul Sf.Andrei Criteanul și Pavcernița Mare
Mărți	28 februarie	17 - 19	- Canonul Sf.Andrei Criteanul și Pavcernița Mare
Miercuri	01 martie	8 - 11	- Liturghia Darurilor mai înainte sfințite și Sfințirea mică a apei – Pr.Dragoș
Miercuri	01 martie	17 - 19	- Canonul Sf.Andrei Criteanul și Pavcernița Mare
Joi	02 martie	17 - 19	- Canonul Sf.Andrei Criteanul și Pavcernița Mare
Vineri	03 martie	8 - 11	- Liturghia Darurilor mai înainte sfințite și Sf.MASLU – Pr.Dragoș
Vineri	03 martie	17 - 18	- Slujba acatistului - Pr.Dragoș
Sâmbătă	04 martie	8 - 11	- Sfânta Liturghie și pomenirea celor adormiți (Sâmbăta Sf.Teodor)
Sâmbătă	04 martie	17 - 18	- Vecernia duminicii I din Post – Pr.Ticu
Duminică	05 martie	8 - 12	- Sf. Liturghie (a Ortodoxiei) – Pr.Ticu
Duminică	05 martie	17 - 18	- Paraclisul Maicii Domnului și cateheză – Pr.Ticu